

עח:

עין משפט
נר מצוה

כב א ה מרי פני מהל'
טעויות הלכה יא
טעויות אחרות מי שגב
טעויות מי
כב ג ד מרי שם הלכה ח
טעויות שם טעויות טו
כב ה ה מרי שם הלכה יג
טעויות שם טעויות טז
כב ו ו מרי שם הלכה יז
טעויות שם טעויות טז
כב ז ז מרי שם הלכה יח
טעויות שם אחרות יט
כב ח ח מרי פני מהל'
טעויות הלכה יא
טעויות אחרות

רב ניסים גאון

עד כאן לא קאמר רבי
החם כל דבר שהוא משום
שבות לא גזרו עליו בין
השמשות. עיקר דברי רבי
בפרק בבל מערבין ובכר
פירשנום למעלה. ויבטיע
לר' יהודה תבועה לרבנן.
ויבטיע לר' יהודה עד כאן
לא קאמר ר' יהודה דמותר
לקנות בית באיסורי הנאה.
עיקרו בפרק בבל מערבין.
התנן ר' יהודה אמר אפי'
בבית הקברות מותר שהוא
יכול לחזור ולאכלו.

דבינו חננאל

עוד שאלו חקק כבולות
השלישים י' טפחים
בחולון כבמה, אמר לו
העשרה, כלומר מבלי
גששוה, אמר לו חקק
כחול לבולת שער צעון
פחו כבולת, אמר לו
מלא קומחו, ומאי שנא
דבחולון אחרת ד' לו
גששוה, אמר כבול
טפחים וכו' מלא קומחו.
אמר לו חקק דאתה ל'
ורוצא מאבדאי שוננס
ורוצא ספחל ליה מן
הבחול דדיו י' טפחים
חקק י' הכא חקק כל
הכבול שויה כבולות ולא
ספכל גששוה סמא,
ובווע למיעל ולמסא,
בגויה, ואי אכילא מלא
קומחתא קאי ווא לא.
אח דבעא רב יוסף
מרבא, ובעא לאילן סולס
מ' טעמי רבי דאמר
כל דבר ששמוס שבות,
שבות עליה (מ)א(ב)א
שבוש שבוש שבוש
שבות, לא נזיר עולין
השששות, ווא מילין
מ' טעמי שבוש העירוב,
אכל הכא דבעין מיתחא
ל' יוסא, אמר לו
ירמלא אפי' רבנא
דפגילי רבנא רבנא רבנא
ר' ווארי רבע עליה.
האילן כולס פתח
הוא, אפי' שבוש לעול
לידור, ו' גזירות השבת
ששנוס מללוח, כו עשאר
לאירעה סולס מרו, כו
(ב)א' ידור דאמר אפי'
רבתי הקבולות סמא
שבוש יכול תולס וולס,
וארמית קסבר מוח
קלוח ב' באיסורי
רבנא מליע עליה.

הוא ר' יוחנן קאי כוותיה,
חריץ שבין שתי הצירות על
[צורות] ששנינו במשנתנו

חלון פרק שביעי עירובין

חקק להשיים בביתם. כגון שהכולל עב וצולט מזה הסולס
או שהסולס מונח בסוף הסולס בקרן וזית ואיירי בטול
עשרה ומשופע דהא רב יוסף איז ליה דסולס וקוף איזי ממעט דבעיני שלם
עשרה ומשופע והכא רב יוסף קצעי לה: **אמר** ליה בעשרה.

פירש בקונטרס עד עשרה יסלימו
א"ע" דגדוה כותל טובא לית לן דה
יקשה לפירושו דהא לא מסתלק לן
ר' דלמי גבוה כותל טובא וי"ל נהי
דלא חקק בכותל אלא עד עשרה אינ
לחוש אלא שגיגה הקולס עד ראש
הכותל ור"ח מפרש בעשרה היינו
שלא יסחר מן הקולס עד ראש הכותל
עשרה: **אשרה** יסלימו דרבי

יהודה ורבנן. לית ליה לרז נחמנזר
 ונתקן סוניה לעיל דפי' ככל מערבי
 ד' (ל) דמשמנה הסס לכלול
 עולמא אסור לקנות בית בארץ
 והכא קאמר דכמותר לקנות
 בארץ האלה פליגי:
 אפילו טלא קש וטלא תבן. נקש
 וטבן הניטעין בשבת איירי ולא הכהיא
 דלעיל (דף עו.) פנה (ו) הטמונה בתבן
 והכא אמר בגמרא דאפילו ארעין מבטל
 לארעין וא"י הא ארעין אפילו פירות
 מבטלין מחלות דארעין בתבן
 בשבת כגוף הורק (דף ק.) בור
 כבה"ח עמוק עשרה ויחב ד' מלא
 ויחב חרץ למוכו חייב מלא פירות
 זורק לפוכו פטור מאי טעמא מיהא
 מבטלין מחלות פירות מבטלין מחלות
 ואור"י דמדאורייתא ודאי מבטלין אבל
 לעירובי ניטל הוא יז' חסד ב' ניטל
 לגאלינו ניטל וקאם קשה לדמני לא
 מבטלון לבית שניאלוה דהו לעין
 אלא דאורייתא ומהכא דאכל נמי
 מיתקין האהיא דשבת: ורבן שתי
 נסגר רחב ד' מוול לו דהו נמי פתח
 וישימה כיון דע"י נסגר רחב ד' איירי
 הכי דייק בגמרא וז' כנגד וז' חזן
 וז' חזן כנגד וז' חזן אפילו מישלגי טובא
 לישלמי ע"י נסגר ד' כדלמא (לישלו)
 דכי הו' חזן ד' אפילו מישלגי טובא
 מופשט ודאי דלא איירי צנות נסגר
 ונפשו וד' חרץ צנות לגזוטראות
 דאם יז' מוול לו ד' מערבין שני וזין
 חרץ ודלמא נסג' שבת כפי' הורק
 ג' רהה ג' חזן דהיה
 חרץ ודלמא נסג' שבת כפי' הורק
 ג' רהה ג' חזן דהיה

ולא הו' ארבעה טפחים מפסק פסעי ליה משה"י כי ליכא ד' מו' לו
מעברין שנים ואם רזו מעברין אחד אפילו הו' מופלגת שלשה כשהן
ז' כנגד ו' אבל ו' שלא כנגד ו' אין מעברין אחד כשמשניות ו' מו'
שלשה בלחריני בנתרם (ו'פחות מכאן) דקאמר במתניתין חזר וקו'
האמר: **וזה תנן** בנה שביארוהו בנה או צירורו וביבא' בנ'.
כך הו' הגיטא בכל הספרים וכן פירש ר"ח ור"י אומר דההיא
משנה במסכת אהלות (פ"י"ו משה ו') נטל חבול שם חבן אלה עפר
ש' לצירורו ולא גרס מהם וביטלו נטל ויהי צירורא אלא גרס ג' ש'
שלישאה עפר או לצירורו וביטלו נטל כרי ש' צירורא או גרס ג' ש'
לצירורו אפילו כגלו של עבן ואפילו טומאה בצד כלים טומאה
בוקעת ועולה טומאה בוקעת ויורד והש"ס מביאה דקאמר
וכן דרך הש"ס בכמה מקומות ואין לומר דרך דמי' היא

תו אי לא: בית. שטומאח מת במוכו ומילאכו עפר או כרורות ועולה עד לרקיע והמאהיל על הגג טמא וכל טומאה שאין לה אהל

חקק להשלים כמות. כולם צר ותקק כמות מכלן ומכלן כנגד חווקי
הסולם להשלים רוחבו כד': **כמה.** צריך להשלים הרוחב בגובה הכותל:
במשפחה. עד עשרה יטלימנו ויבין דלחכי בגובה עשרה רוחב אחרכה
היי זה שיעור פתח ואע"ג דגבוה כולל וסובל לין לן זה: **חקק כל**
הסולם כמות. בעינן שליטות רוחבו

בכמה א"ל "בעשרה
ל בכמה א"ל "מלא
תם מסתלק ליה הכא
מיניה רב יוסף מרבה
י תיבעי לרבי תיבעי
אן לא קאמר רבי התם
שבות לא גזר עלין
ל כולי יומא לא או
תמא הוא ואריא הוא
עושהה ורביה

לדמר בפרק בכל מערבינ [ועל לבן]
הנומן עירוב מחומין בלילין קנה עירוב
דהאם טעמא משום מיקנא ציטתא
בין השטמות הוה דבר שבו משום
שבות כגון שמש במחומר לא גזרו
עליו בין השטמות אבל לגבי עירובי
חליו טעמא משום דפתח מחוי
לזרוז מד על ידי עירוב וזו לא חזי
לתשמישתיה כולי יומא לאו פתחא

מיקרי הלך לא שרה לה ערוביה
 בן השמשות: ואריא רביע עליה.
 איסור שנת אומר נט סורו ומכ
 מקום פתח (היה) שמי ומשלו לה
 חד להשמש דרך מורין רדיו: עשאו
 לאשר. חילן שעובדין אומר ואסור
 כהנא אס מימי לומר כשר חילן
 פתח הוא הכא ממילא לה הנאה
 על ידי מיל: מיבעי ל' יהודה.
 ויחוסר איחור נמי כי
 ואמרי לה א"ר אבהו
 שבת גרם לו אסור
 וגרם לו מותר ר"נ בר
 פלוגתא דרבי ורבנן
 כי יהודה ורבנן:
 חצירות עמוק * ורובח

דאמיר בפרק ככל מערבין בגמרא
(שם א.) רבי יהודה אומר היתום את
עירונו כקבר קנה עירוב ואלו עב
דקבר אסור כהנאה: הכי גרסינן
הסם הוא דבשר דקנה ליה עירוב
לא נישא ליה לנישעל. לא איכפת
לך בשמיטתו ואימסכתה דלא מיתבי
מקיבא ארלו אלא קיימי עירוב לחדיה
והיה לאו הנאה היא כדמפרש הסם
דאין מערבין כחומותין אלא לדבר
מזוה ומזוה לאו ליהנות נישא אבל
עירובי חצירות (ו) להנאה לאו ולא
לדבר מזוה והוא הנאה: או דילמא
אע"ג דאסור כהנאה הוא לא משמש
כד מדי' ויפסחא שמיא ואיכא הוא
בריה עולה ומכל חצות החצירות

מחזיר: **מתנן** חייז. ארוך הוא ומסמיק על פי החצר כולה:
ורכש ד'. טפחין דפחות מכאן נוח לפסעו משפחו אל שפתו:
ואפילו מלא היה וקש. לאו סמימה הוא דלא מבטיל ליה ההם דסופו:
ואיעלו. נקן עליו נסר. משפחו לפסעו כעין גשר יהיה כפתח: **שמי**
נוערעראו. נסרין בולטין משפת הקרית העליונה להרד"ר וקריבין לו
אלדירייר ואם ישן זו אלל זו כשמי עליות של שמי דיריין ונתן נסר
רחב ד' כמין גשר מזו לזו הוי נמי פתח: **פתוח מנאל**. שטרי רחב:
גבול לא חייז. ואפסן **מסכן** שכינ' שמי חלירוס כ'. ג'יש
מן תמן וקמתי מערביין טעם: אלל אלמא חייז: **לענין מחילא**. אש"י דעתא
לעלו כל כמה דהוי ההם מחילא היא דהא מפסוק מידי דהוא
אטנטיין ואכופות וכלי בהמה דמתן בפרק קמא (דף טז:) דמקיפין
גבול **לענין חילא**. לחזן כפטי חילא ההרד"ר וילדון כפתוס
דמשיח ולי לא כדאש"י: **אי כטילא**. להדיא ואמר לא שקילנא לי
מזהבא בטיל ואי לא לא: **ואפילו כסממא**. דלא ידעין אי שקיל
יעלו מבטול ודי טומאה דגזא שאין לה אהל לעזמה וזקעת
זופא בוקעת ועולה עד הרקיע כדאמר בברכות בפרק שם (מחמ"ט):

מן בר יצחק מחני לה כהדא אילן מלוגא דר' (יוחנן) ורבנן וקיימא לן כרבנן. מחני.
ה. מיהו לעיני ביטול בתרין אי בטליה איז וזי לא לא. אקשני עמר או (תצירות)
לא תנן (בית שמלאוהו תבן) או צורות וביטול. הנה אי מרשי כי ביטול אין.

מסורת הש"ס

(א) לעיל לכ' ושי"ג, (ב) לעיל
לכ"א, (ג) שס"ד, (ד) לקמן
פנ"ג, (ה) וע"י כנסת
הרח"ש וע"י ג"כ טקח
המשה מ' כרב אלפס וראה
ג"כ בהרח"ש, (ו) לקמן
עט"ו, (ז) נוסה ד' הלות
פסטי מ"ו, (ח) דף יט"ו,
(ט) רש"י.

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה תסס וכו' נאמר מיתחם ארבעה בבבזה עשרה הלכך: (ב) ד"ה סס גרסינן וכו' אבל פירושי חזקוני (להנחתו הו"ל) פל"מ י"ג כ"א לשוריא מיתחא הו"א: (ג) תוב"ד"ה אפי' וכו' מנה שהטמינה בתנן: (ד) ד"ה וכן שמי וכו' כדלמך לעיל. י"ב דף עז ע"ב.

גליון הש"ס

גמ' כל שאיסור דבר
אחר גרם לו מותה ע"י
לקמן דף פ ע"ב תוד"ה
אכל קורא:

לעזי רש"י

אלדווייד [אלידווייד].
גוואטורה, מרפסת.

מוסף רש"י

ימילי בין השמשות
בית שגל חכמי

[illegible]